

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium postępowanie upadłościowe zostało wszczęte, są właściwe do rozpoznania powództwa o unieważnienie czynności prawnej upadłego skierowanego przeciwko pozwanemu wierzycielowi mającemu statutową siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Niemcy) — Dietmar Klarenberg przeciwko Ferrotron Technologies GmbH

(Sprawa C-466/07) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2001/23/CE — Przejęcie przedsiębiorstwa — Ochrona praw pracowniczych — Pojęcie „przejęcia” — Umowne przeniesienie własności części zakładu na inne przedsiębiorstwo — Niezależność organizacyjna po przeniesieniu własności)

(2009/C 82/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Niemcy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Dietmar Klarenberg

Strona pozwana: Ferrotron Technologies GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82, str. 16) — Możliwość zastosowania dyrektywy 2001/23/WE do dokonanego na podstawie umowy przejęcia części zakładu przez inne przedsiębiorstwo, które włącza do swej struktury organizacyjnej przejmowaną część zakładu, przy jednoczesnym braku zachowania jej niezależności organizacyjnej — Pojęcie „przejęcia” w rozumieniu dyrektywy 2001/23/WE

Sentencja

Wykładni art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przy-

padku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów, należy dokonywać w taki sposób, że może on być stosowany także w sytuacji, gdy część przejmowanego przedsiębiorstwa lub zakładu nie zachowuje niezależności organizacyjnej, pod warunkiem że funkcjonalne więzi pomiędzy poszczególnymi przejmowanymi czynnikami produkcji zostaną zachowane, co będzie pozwalało przejmującemu na ich wykorzystywanie do celu prowadzenia identycznej lub analogicznej działalności gospodarczej. Kwestia ta podlega ustaleniu przez sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 8 z dnia 8.12.2008 r..

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-475/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatek od energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/96/WE — Artykuł 21 ust. 5 akapit pierwszy — Moment, w którym podatek staje się wymagalny)

(2009/C 82/09)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: W. Mölls oraz K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz oraz A. Rutkowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych celem zastosowania się do art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51) — Moment wymagalności podatku od energii elektrycznej

Sentencja

1) Poprzez zaniechanie dostosowania do dnia 1 stycznia 2006 r. swojego systemu opodatkowania energii elektrycznej do wymogów art. 21 ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, zmienionej dyrektywą Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r., w zakresie określenia momentu, w którym podatek od energii elektrycznej staje się wymagalny, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Niderlandy) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-515/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Towary i usługi zaliczone do aktywów przedsiębiorstwa do celów czynności podlegających opodatkowaniu i czynności niebędących czynnościami podlegającymi opodatkowaniu — Prawo do bezpośredniego i pełnego odliczenia podatku zapłaconego przy nabyciu takich towarów i usług)

(2009/C 82/10)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 1, 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1) — Towary i usługi (niestanowiące wyłączenie dóbr inwestycyjnych wykorzystywanych w części na potrzeby przedsiębiorstwa i w części w celach prywatnych) — Zaliczenie w całości do aktywów przedsiębiorstwa podatnika — Możliwość bezpośredniego i pełnego odliczenia podatku naliczonego przy zakupie tych towarów i zleceniu tych usług

Sentencja

Artykuł 6 ust. 2 lit. a) i art. 17 ust. 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji usta-

wodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie mają one zastosowania do wykorzystywania towarów i usług zaliczonych do aktywów przedsiębiorstwa do celów realizacji czynności innych niż podlegające opodatkowaniu czynności podatnika, a VAT podlegający zapłaceniu z tytułu nabycia towarów i usług dotyczących takich czynności nie podlega odliczeniu.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Margarete Block przeciwko Finanzamt Kaufbeuren

(Sprawa C-67/08) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Artykuły 56 WE i 58 WE — Prawo spadkowe — Uregulowanie krajowe niepozwalające na zaliczenie na poczet podatku od spadku należnego w państwie członkowskim, w którym zamieszkiwał właściciel dóbr w chwili śmierci, podatku od spadku zapłaconego przez spadkobiercę w innym państwie członkowskim, gdy przedmiotem spadku są wierzytelności kapitałowe — Podwójne opodatkowanie — Ograniczenie — Brak)

(2009/C 82/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Margarete Block

Strona pozwana: Finanzamt Kaufbeuren

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof (Niemcy) — Wykładnia art. 56 ust. 1 oraz art. 58 ust. 1 lit. a) i ust. 3 traktatu WE — Ustawodawstwo krajowe dotyczące podatku od spadków — Podwójne opodatkowanie wynikające z braku możliwości zaliczenia podatku pobranego w innym państwie członkowskim na poczet podatku krajowego, gdy majątek spadkowy znajdujący się w innym państwie członkowskim składa się z aktywów bankowych